

280. Van még számunkra...

1. Van még szá-munk-ra, van nyu-ga-lom, Fel, csak vi-lá-gíts,
Most só-hajtsz, mert ke-reszt ter-he nyom, S hogy na-pod-nak nincs

fá-radt szív, Te-kints a Bá-rány-ra, ki té-ged Szent tró-nu-fé-nye itt. Ha sú-lyos har-cod majd be-vég-zed, Ne-héz u-

sa e-lőtt majd él-tet, Ó, ved le ter-hed, s jöjj gyor-san!
tad vé-gét el-é-red, S mégy nyu-gal-mad-ba bol-do-gan.

2. E szent nyugalmat Ő rendelte, E nyugodalmat vég nélkül;
Sőt még előbb, hogy ember lenne, Ezt adja Isten részünkül.
Az Isten Báránya értünk halt, Ő szerzi nekünk a nyugalmat.
S Ő hív minket távol s közel:
Ti fáradt lelkek és jámborok Ne késsetek, hogy bejussatok,
E nyugalomba jöjjetek!
3. Ó, jertek, kik megfáradtatok, Kiket ínség sújt, s bántalom;
A gondot eltávoztassátok, Hogy ne gyötörjön fájdalom.
Kik a nap terhét hordoztátok, Halljátok, szól az Úr hozzátok:
Én felveszlek nyugalmamba;
A népem vagytok s megőrizlek, Bár Sátán és bűn kísértenek,
De eljuttok mennyországba!
4. Ha véget ér a könny – vetésünk, És visszüik majd kévéinket,
Mily ujjongás kél akkor bennünk, És zengünk örömeinket.

Ott nincsen már kín és gyötrelem, Nem lesz ottan halálfélelem,
S ott királyunkat láthatjuk,
Ki majdan könnyeink letörli, Élő vízzel lelkünk frissíti,
Még jobban, mint azt várhatjuk.

5. Ott békében és csendben élünk Minden gond és bánat nélkül.
Ti, fáradtak, hát jertek velünk, És vegyétek Jézust körül!
Munkálkodjunk, mert készülnünk kell, Az elmarad, ki most vesztegel,
Ott vár minket a hű sereg!
Szállj föl, lelkem, hát örvendezni, A győzelmet megünnepelni,
Szállj föl, a nyugalom közelg!